

ژيان و به سهرهاتى پيغه مبه ران

حزقيل ❁ اليسع ❁ شمويل

﴿عليهم الصلاة والسلام﴾

نوسينى

باوكى ره بيان

۱۴۲۱ كۈچى ————— ۲۰۰۰ زايينى

چاپى يه كهه

منتدى اقرأ الشتافى

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بسم الله الرحمن الرحيم

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهديه الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له وأشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وأشهد ان محمداً عبده ورسوله ، اما بعد فان اصدق الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد صلى الله عليه وسلم وشر الامور محدثاتها وكل محدثة بدعة وكل ظلال وكل ظلاله في النار .

نهم جاره خواى گه وره کو مه کمان بکات ژيانى (حزقييل) و (اليسع) و (شمويل) ده خيه نه به ريده تان زور به پوختى انشاء الله وه هول دده ين سهرچا وه کان بنوسين و ناماژى بو بکين ، براو خوشکه به ريژه کان نهم سى پيغه مبه رى خوايه زور له موسلمانان

له ژيان و به سهرهات و بگره ناوه کانيشيان دوور و بى ناگان که به داخوه نه وهش نيشانه ي وورد تينه پوانينه له قوثانى پيروز و فرموده پاسته کاني پيغه مبه ر ﷺ که نه مه بو خوى دهرديكى زور سامناک و زهره رهنده ، به ريزان نهم سى پيغه مبه رى ترى نيروى خوا وه پيغه مبه رانى ترن وه هروها گومانان نى به له وه دا وه هيچ جياوازى به کيان ناکه ين هه موويان فرموويانه (سمننا و اطعنا غفرانك ربنا اليك المصير) وه به

پیشه‌او خوشه‌ویدست و بو خوا صولحاویان ده‌زانیان
 وه‌هریه‌که‌یان به‌سهرهات و ژبانی خویانیان هدی و ئه‌وه‌ی
 له‌سهرشانیان بووه له‌گه‌یاندنی ئایینی خوی گه‌وره به‌جینیان
 گه‌یاندووه خوی گه‌وره سه‌لات و سه‌لام به‌ژینیت به‌سهریاندنا
 وه‌ئیمه‌ش بکاته به‌راست شوینکه‌وته‌یان *

براو خوشکانی باوه‌پدار خویندنه‌وه‌و شاره‌زا بوونی ژبانی
 پیغه‌مبه‌ران و به‌سهرهاتیان خوشه‌ویدستی و وه‌فایه‌ بو‌یان و
 هه‌روه‌ها هۆی ناسین و شوین که‌وتنیان و چاو لئ کردنیانه‌ان
 شا و الله گه‌رچی هه‌رچه‌نده بنوسین له‌باره‌یانه‌یه ئیستا مافی
 خویانیان ناده‌ینئ پیغه‌مبه‌ران خویان لئ پازی بیت هه‌لگری
 ئالای یه‌کتا په‌رسی و مامۆستای په‌روه‌رده کردن و
 چاره‌سا‌کراوانی نه‌خوشی‌یه‌کان بوون وه‌ تیکۆشه‌ران و
 بانگه‌واز که‌رانی ئایینی په‌روه‌دگار بوون ، وه‌بۆیه‌ گرنگی ده‌ده‌ین
 به‌ ژبانی و به‌سهرهاتیان و چاو پۆشن بین و شاره‌زای
 هه‌لسوکه‌وتیان بین تا ئیمه‌ش له‌ پاشیان هه‌ست به‌ مه‌سنولیه‌ت
 بکه‌ین به‌رامبه‌ر ئاینه‌که‌یان که‌ هه‌موویان ئایینبان هه‌ر ئیسلام
 بووه ، ئیمه‌ی ئومه‌تی محمه‌د ﷺ نه‌و ئه‌رکه‌ خراوه‌ته‌ سه‌ر
 شانمان وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رموین ﴿ قامرون بالمعروف وتنهون
 عن المنکر ﴾ وه‌ هه‌روه‌ها کراوین به‌شاهید به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی پێش

خۆ. نه وه ﴿ وجعلناکم امة وسطاً لتکونوا شهداء علی الناس ویوکون
 الرسول علیکم شهیداً ﴾ بۆیه ده بیئت وریای خۆمان بین ئەمە
 ئەرکمانە لەدو نیا دا بە پئی ی توان و شارەزا یمان وه هەول بەدەین
 پەفتاری شیرینی ئەم پیغه مبه رانە بچە سپینین لە خۆمان و لە
 خەلکی دا ، خوای گه وره لی مان خو ش بیئت و ئەو کردە وانە ی
 چاکن که ده یکه ین لی مان وه ربگریت و مە به سته کانمان پاک
 بکاته وه یارمه تیشمان بدات بۆ کار کردن پئی و دلە کانمان پاک
 بکاته وه و لە موسلمانان خو ش بیئت وه هه روه سا ئەو برا و
 خوشکانە ی له پیش ئیمه وه به با وه پوه پۆشتوون وه کۆمه کی
 بانگه وازکه ران وتی کۆشه رانی ئایینه که ی بیئت وه ئەم کاره شم
 بکاته تن شوویه ک بۆ پۆژی دوایی وه لی م وه ربگریت له به رنا وه
 جوانه کانی و سیفاته به رزه کانی .

((وصلى الله على محمد وعلى آله وصحبه وسلم))

باوکی په یان

هـ ١٤٢١

پیغه مبه‌ر (حزقیل) علیه السلام

خوای گه‌روه و میهره‌بان ده‌فرمووینت ﴿ الم تر الى الذين خرجوا
من ديارهم وهم ألوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم أحياهم ان الله
لذو فضل على الناس ولكن أكثر الناس لا يشكرون ﴾ (١) .

محمدی کوپی اسحاق له وه‌هب کوپی منبه ده‌فرمووینت (کاتب
بن یوفنا) که خوای گه‌روه پوژی ته‌واو کرد له دواي (یوشع)
له پاشی (حزقیل) بووه پیغه مبه‌رو جئ نیشین له ناو (بنی
اسرائیل) ه‌کاندا ، (حزقیل بن بوذی) کوپی پی‌او یکی ته‌مه‌ندارو
به‌سال‌چوودا بوو وه‌ئهم پیغه مبه‌ره نه‌و که‌سه‌یه که پاراپیه‌وه
له‌خوای گه‌وره که نه‌و قه‌ومه زیندوو بکاته‌وه وه‌ک خوای گه‌وره
ه‌والی پئ داوین له کتیبه‌که‌ی داو پیمان گه‌یشتوه

﴿ الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم وهم ألوف حذر الموت ﴾
(ابن اسحاق) ده‌لینت : نه‌و قه‌ومه له ترسی نه‌خووشی‌یه‌کی
بلاوو کوشنده ه‌ل ه‌اتبوون وه‌ له شوینیکی زه‌وی دا مابوونه‌وه
خوای گه‌وره پئ‌یانی فره‌موو : بمرن ، ه‌ره‌ه‌موویان ده‌ست
به‌جئ مردن ، پاشان سالان و سرده‌میکی زوریان به‌سهرچوو ،
(حزقیل) به‌لایاندا تی‌په‌ری و چووه‌سهریان که بیری

(١) سورة البقرة (٢٤٣)

لئ ده‌کردنه‌وه پاشان پی‌ی ووترا : پیئت خۆشه‌ خوای گه‌وره
زیندوو‌یان بکاته‌وه له‌به‌ر چاوت ؟ فهرمووی : به‌لئ ، پاشان
فهرمانی پی‌ی کرا که بانگی ئیسکه‌کان بکات و داوایان لئ بکات
گوشت پپۆشنه‌وه و ئەندامه‌کانی له‌شیان هه‌مووی یه‌ک
بگیرته‌وه ، پاشان به‌فهرمانی خوای گه‌وره بانگی له‌ ئیسکه‌کان
کرد قه‌ومه‌ مردووه له‌ناوچوو‌ه که هه‌موویان به‌یه‌ک جار وه‌ک
هه‌ستانی‌یه‌ک پی‌او هه‌ستانه‌ سه‌ر پی‌ی و زیندوو بونه‌وه (۲)

وه هه‌روه‌ها (اسباط) له‌ السدی له‌ (ابی مالک) وه هه‌روه‌ها له‌
ابی صالح) له‌ (ابن عباس) وه له‌ (مره) له‌ (ابن مسعود) یشه‌وه
و له‌ هه‌ندئ هاوه‌لانی تریشه‌وه سه‌باره‌ت به‌ ئایه‌تی ﴿ اَلَمْ تَرَالِ
الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اَلُوْفٌ حٰثِرِ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مَوْتُوا ثُمَّ
اٰحْيَاهُمْ ﴾ ده‌لئین : گوندیک بووه له‌ (داوردان) پینش (واسط)
نه‌خۆشی (طاعون) ی تیکه‌وت و زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که هه‌ل هاتن
و له‌ شوینیک نیشه‌جئ بوون ، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ گونده‌که‌دا
ما‌بوونه‌وه تیاچوون و ئه‌وانی تریش به‌سه‌لامه‌تی پزگاریان بوو
بۆیه که‌میان مردن له‌وه‌ نه‌خۆشی‌یه‌ پاشان که نه‌خۆشی‌یه‌که
(طاعون)) هه‌ل گیرا کۆتایی پی‌ی هات گه‌رانه‌وه به‌سه‌لامه‌تی ،
بۆیه هه‌ندیکیان ما‌بوونه‌وه له‌ گونده‌که‌ و نه‌مردن ووتیان : گه‌ر

(۲) قصص الانبياء قصة (حزقیل) ص ۴۱۷ .

نیمه ش وهك شه وانمان بگردایه ده ماینه وه و توش نه خوشیه كه
 نه ده بووین و نه گهر شه جار نه خوشیه كه مان تی هاته وه شه
 نیمه ش له گه لیا نندا هه لدین و گونده كه به چی ده نلین ، جار یكی
 تر نه و طاعونه هاته وه ناویان شه جار نریكه ی (۳۰،۰۰۰)
 هزارو شه ونده بوون هه ره موویان گوندیان به چی هیشت
 تاگه شته شیونکی فراوان^(۳) پاشان دوو مه لانیكه ت بانگی لی
 كردن یه کیکیان له خوارووی شیوه كه وه شه وی تریان له
 سه روی یه وه : بمرن ، پاشان هه موویان ده سه به چی مردن و
 تیاجوون و نیسكه گانیان مایه وه ، دوی شه پښه مبه ريك
 به لایاندا تی پهری و چووه سه ریان شه ویش (حزقیل) بوو ، بیری
 لی ده كړنه وه و په نجه گانی ده نالوسكان به یه كتر ده ، دوی شه
 خوی گه وړه وه چی نارد بوی : شه ته ویت پیت ن پاشان بدهم چو
 زیندوویان ده كه مه وه ؟ ووتی : به لی ، تیورانی هه بیر كړنه وه
 (حزقیل) له قه وه كه سه رسو پمانی بوو له قودره تر خوی گه وړه
 ، پاشان پس ی ووترا : بانگ بكه ، بانگ كرد : شه
 نیسكه كان خوی گه وړه فرمانتان پس ده كات كه كۆبینه وه
 ، تا وه كو وای لی هات نیسكه كان هه ندیکیان ، فرین بولای

^(۳) به زاروهی (افصح) هاتوه واته (فراوانی)

لاشه کانیان تاوه کو هه موویان بوونه لاشه یه کی نیسکی ، پاشان
خوای گه وره وه حی کرد بۆ (حزقیل) بانگ بکه ، بانگی کرد
ئه ی نیسکه کان خوای گه وره فهرمانتان پی
ده کات که گوشت بیوشن ، پاشان نیسکه کان گوشتیان پۆشی و
ده مارو خوین و پاشان ئه و پۆشاکانه ی که پیوه ی مردبوون
ئه وانیش دروست بوونه وه و چووه وه بهریان ، دوا ی ئه وه به
(حزقیل) ووترا : بانگ بکه ، بانگی کرد : ئه ی لاشه کان
خوای گه وره فهرمانتان پی ده کات هه ستنه ر هه موویان
هه ستانه وه .^(١)

(اسباط) ده لیت : (منصور) ده لیت له (مجاهد) ه وه ، خه لکه که
له کاتی زیندوو بوونه و هیان و هه ستانه و هیان دا و توویانه
(سبحانک اللهم و بحمدک لا اله الا انت) ، پاشان گه پراونه ته وه بۆنا و
قه ومه کانیان به زیندوی ، ئه شیان زانی که له وه و پێش مردبوون ،
وه په نگ ی مردووی و زیندوو بوونه و هیان پیوه دیار بوو تاوه کو
کاتی ته و او بوونی ژیا نیان هات و مردن .

وه له (ابن عباس) ی هی هاتوو که ژماره یان (٤,٠٠٠) هه زار
کهس بووه ، وه هه ر له وه وه گنیرا وه ته وه که ژماره یان (٨,٠٠٠)

^(١) قصص الانبیاء ، قصه (حزقیل) ص (٤١٨) .

هزار کس بووه ، وه له (ابی صالح) وه ژماره یان (۹,۰۰۰) هزار کس بووه ، وه (سعید بن عبدالعزیز) ده لیت : (انهم كانوا من اهل اسرعات) وه (ابن جریر) له له (عطاء) وه ده لیت : نه مه پهنده ، واته : ثم بهسهراته پهنديکی پوونه اهر نه وهی که خو پاراستن هیچ پښگری یه که ناکات له بهر دم قه دردا ، وه ووتی (جمهور) ی زانایان له مه به میز تره که و تراوه .

(وقد رواه الامام احمد و صاحبنا الصحيح من د' یق الزهری ، عن عبد الحمید بن عبد الرحمن بن یزید بن الخضر اب ، عن عبد الله بن الحارث بن نوفل ، عن عبد الله بن عباس) که عومری کوپی خه طاب دهر چوو بو وولاتی (شام) تاوه کو گشت به نه میری سهر بازه کان (ابو عبیده بن الجراح) و هاو پیکانی ، هه والیان پی دا که و نه خوشی کوشنده بلا و بو ته وه له شاری (شام) دا ، پاش پاویرژ کردنی امام عومر به موهاجیر و نه نصاره کان بو چونه ناو شاری (شامه) وه جیا وازیان هه بوو له چوو و دابه زینی امام عومر بو ناو شار (عبد الرحمان بن عوف) سات پاش نه وهی دیار نه ما بوو له و کاته دا به هو ی نه نجامدانی هه ندی پیویستی خو یه وه ، ووتی : من لهم باره یه وه زانیاریم پییه ، گویم له و پښه مېهری خوا بووه فرموویته ی (نهگ) نه خوشی یه که له شوینیکدا بلا و بو وه و نیو هس له وی : یون دهر به چن

به مېه سستی را کړدن لى ، وه نه گهر هه والتان پى گېشت که له شويننکدا هه يه نه واه چن بوى) امام عومر سوياسى خواى کرد و پاشان گه پايه وه و پويشت . وه هر له (امام احمد) وه : حدثنا حجاج ويزيد المفتى قالا : حدثنا ابن ابى ذؤيب عن الزهرى ، عن سالم ، عن عبدالله بن عامر بن ربيعة که عبدالرحمن کوپى عوف له شام بوو هه والى دا به امام عومر که له پښه مېه رى خواى بيست بوو ، نه م دورد و نه خوشى يه سزايه ک بووه خواى گه وره نوم تانى پيشينانى پى سزا داوه ، نه گهر هه والتان پى گېشت نه و نه خوشى يه له شويننکدا بلاو بووه ته وه مه چنه نه و ناوچه يه وه نه گهر که و ته شويننک و نيوه ي تيا بوون لى مه يه نه دهر وه به مېه سستی هه له اتن لى . ده ليت : امام عومر گه پايه وه و نه چوره شام ^(۱)

(ابن اسحاق) ده ليت : ماوه ي مانه وه ي (حزقيل) له نيو (بنى اسرائيل) بومان باس نه کراوه و پاشان خواى گه وره کو تاي به ژيانى هيناوه ، دواى وه فاتى (حزقيل) (بنى اسرائيل) نه و عهده ي دابويان به خواى گه وره له بيريان کرد و خراپه کارى گه وره له نيوانيان د ابلابويوه و پويان کرده بته کانيان ، يه کيک له و بتانه ي ده يان په رست بتيک به ناوى (بعل) بوو ،

^(۱) واخر جاء من حديث مالك عن الزهرى بنحوه

پاشان خوای گه‌وره (الیاسی کوپی یاسینی کوپی فنحاصی کوپی العیزاری کوپی هارونی کوری عمران)ی بۆناردن .
 (ابن اسحاق) ده‌لێت: له‌وه‌ی که (وهب بن منبه) بۆی گێڤاوه‌ته‌وه
 : له‌دوای (الیاس) (الیسع بن اخطوب) علیه السلام بووه جی
 نشینی و پیغه‌مبه‌ر بۆ (بنی اسرائیل)، والله تعالی اعلم
 پیغه‌مبه‌ر (الیسع) (علیه السلام)

خوای گه‌وره ناوی ئەم پیغه‌مبه‌ره‌ی بردووه له سووره‌تی
 (الانعام) که ده‌فرمویت (و الیسع ویونس و لوطا، و کلا فضلنا علّا
 العالمین) ^۱ وه هه‌روه‌ها له سووره‌تی (ص) دا ده‌فرمویت (واذکر
 اسماعیل و الیسع و ذا الکفل، و کلا من الاخیار) ^(۲) ابن اسحاق ده‌لێت :
 ﴿ حدثنا بشر ابو حذیفة ، انبانا سعید عن قتاده ، عن الحسن . ،
 قال : له پاش (الیاس) (الیسع) ه له‌دوای هات: (علیه السلام)
 ماوه‌یه‌ک مایه‌وه و بانگی ده‌کردن بۆ لای په‌روه‌ردگار و ده‌ستی
 گرتبوو به به‌مه‌نه‌ج و شه‌ریعه‌تی (الیاس) وه هه‌تاوه‌کو خوای
 گه‌وره‌و پۆژی ته‌واو کرد پاشان جی نشین له‌ناویاندا ده‌ستی
 پێ کرد و هه‌له‌ و تاوانی گه‌وره له‌ناویاندا بلای بۆیه‌وه ، وه
 زۆردار له‌ناویاندا زۆربوو . وه پیغه‌مبه‌رانیان ده‌کوشت ،

^۱ سورة (الانعام) : ۸۶

^(۲) سورة (ص) : ۴۸

وپاشایه کیان تیایدا بوو ، زور دل په‌قه و ئینکار بوو ، ده‌لئیت :
 نه‌وکه‌سه بووه که (ذوالکفل) دادوهری بۆ کردبوو جا نه‌گه‌ر
 ته‌وبه‌ی کردبئیت ، گه‌راییته‌وه نه‌وا چۆته به‌ه‌شته‌وه (محمدبن
 اسحاق) ده‌لئیت : (الیسع بن خطوب) ة .

وه (الحافظ ابو بن القاسم عساكر) له (تاریخه) ده‌لئیت :
 (الیسع) (اسباط) ی کوپی _ عدي) کوپی _ شوتلم) کوپی (افرئیم
) کوپی (یوسف) کوپی (یعقوب) کوپی (اسحاق) کوپی
 پیغه‌مبه‌ر (ابراهیم) ه ، وه‌وتراوه : کوپی مامی پیغه‌مبه‌ر
 (الیاس) ه علیهم السلام ، وه ده‌لئیت : پیکه‌وه خو‌یان
 حه‌شاردابوو له شاخی (قاسیون) له ترسی پاشایه‌که له (بعلبک)
 پاشان له‌گه‌لیدا پۆشتوه دوا‌ی نه‌وه که خوا‌ی گه‌وره (الیاس) ی
 مراند (الیسع) له دوا‌ی هات بۆقه‌ومه‌که‌ی خوا‌ی گه‌وره کردی به
 پیغه‌مبه‌ر .

(ابن جریر) و غیره ده‌لئیت : کاروباری بنی اسرائیل که‌وته لیژی
 و که‌وتنه تاوان نه‌نجام دان و ده‌ستیان کرد به‌کوشتنی
 پیغه‌مبه‌ران ، خوا‌ی گه‌وره کو‌مه‌لئیک ده‌سه‌لات دارو پاشایانی زال
 کرد به‌سهریاندا له‌بری پیغه‌مبه‌ران وه نه‌م ده‌سه‌لاتدارانه که‌وتنه
 سته‌م و خو‌ین ریژی به‌سهریانه‌وه ، وه‌ه‌روه‌ها خوا‌ی گه‌وره
 دوژمنانی ده‌ره‌وه‌ی خو‌شیانی ه‌روه‌ها زال کرد به‌سهریاندا ،

وه نه گهر بکه وتنايه ته جهنگ و کوشتار کردن شو تابوته ی
که له پاش (موسی) و (هارون) به جی مابوو که خوی گه وړه
(سه کینه) ی به هوی وه بو داده به زانندن شو تابوته یان ده برد
له گهل خو یاندا به هوی شو تابوته وه بهر که ته ی سر که وتنیان بو
ده سته بهر ده کرا ، وه کاتیک که له هندی جهنگدا له گهل نه هلی
(غزه) و (عسقلان) که به سهریاندا زال بوون ، د تر تابوته یان لی
سه ندن و له ده ستیان بویه وه ، کاتیک ، پاشای بنی اسرائیل
نهمی زانی له و سهرده مه دا ملی هات به لاداو مرد .

وه بنی ئیسرائیل به پی ی سهر و کار مانه وه وه مېری بی شوان
تا کو خوی پهر و ردگار پیغه مېرمنکی بو ناردن به ناوی
(شمويل) پاشان دا وایان لی کرد که پاشایه کیاز ، بو دیاری بکات
تا وه کو بجه نگین له گهل دوژمنه کانیاں دا ، (ابن جریر) ده لیث
کاتیب مردنه که ی (یوشع) کوپی (نون) تا نه ز کاته بوو که
خوی پهر و ردگار (شمويل بن بالی) بو ناردن که نه و ما ویه
ده کاته (۴۶۰) سال ، وه پاشان (ابن جریر) یه که یه که ناوی شو
پاشایانه ی هیناوه که بوون به پاشا به سهر بنی اسرائیل وه .

پیغه مېر (شمويل) علیه السلام :

ناوی (شمويل) ه ره و تراوه (اشمويل) کوپی ، (بالی) کوپی (
علقمة) کوپی (یرخام) کوپی (الیهو) کوپی (تهو) کوپی

(صوف) کوپی (علقمة) کوپی (ماحت) کوپی (عموصا)
 کوپی (عزریا) *

(مقاتل) ده لیت : له و مره سهی (هارون) ه ، وه (مجاهد) ده لیت :
 (اشمویل) ی کوپی (هلقا) یه ، وه له مزیاتر په چله کی
 نه هاتوه والله اعلم .

(السدی) گنډاوی یه ته وه اسناده له (ابن عباس) و (ابن مسعود)
 وه خه لکانیک له هاوه لآن وه ههروها له (الثعلبی) و جگه
 له ویش : یه کیک له زوردارانی (غزه) و (عسقلان) زال بوون به سهر
 بنی اسرائیل دا له و جهنگه دا پاش نه وه خه لکانیک زوریان له بنی
 اسرائیل کوشت وه خراپه یان له گهل نه وه کانیا ندا کرد زوریان ،
 پاشان پیغه مبه رایه تی وه ستا له ناویاندا له و هژی (سبط لاوی)
 یه که س دهر نه چوو ته نها نافرته تیک نه بیت .

پاشان نه و نافرته زور پارایه وه له پیره و ردگار که واکوړنکی پی
 ببه خشن ، پاشان خوا ی گه وړه وه لاسی پارانه وه که ی دایه وه ،
 کوړنکی پی به خشن و نافرته که ناو ی نا (اشمویل) وه مانای
 نه م ناوه به (عبرانی) نه وه د به خشیت (اسماعیل) واته خوا ی
 گه وړه گوئی له دوعاکم بوو .

دوا ی نه وه ی گه وړه بوو دایکی ناردی بؤ پرستگا وه دایه
 ده ست کابرایه کی (صالح) ی کرد بؤ نه وه ی فیږی خوا پرستی

و چا که ببیت ، لای مایه وه ، دواى نه وهى ته وای پښی گه یشت
و گه وړه بوو شهویک خه و تېوو دهنگیک له شویښکی پرستگا که وه
بانگی لښ کرد نه ویش به خیرا نه ناگا هاته وه و وای زانی که
ماموستا که ی بانگی دهکات بویه پیى ووت : تو منت بانگ کرد
؟ نه ویش پښی خوش نه بوو بترسئ ووتی : به لى بخه وه
نه ویش خه و ته وه پاشان جاری دوو هم به هه مان شیوه و
جاری سئ یه میش به هه مان شیوه ، (جبریل) بوو علیه السلام
بانگی ده کرد پاشان هات بو لایى و پښی لهرموو : خواى
په روه ردگارت تو ی ناردووه بو قه و مه که ت ، پاشان ، نه و
پووداوانه ی پووی دا له گه ل قه و مه که ی که خواى گه وړه باسى
کردووه له قورئاندا .

خواى گه وړه ده فرمویت ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الْاِمْلَاءِ مِنْ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ مِنْ
بَعْدَ مُوسَى اِذْ قَالُوا لَنَبِيٍّ لَّهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ قَالِ هَلْ
عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اِلَّا تَقَاتِلُوْا ، قَالُوْا وَمَا لَنَا اِلَّا نَقَاتِلَ فِي
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَهَدْ اٰخَرَجْنَا مِنْ دِيَارِنَا ، وَاٰبِنَانَا ، فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِنْهُمْ ، وَاَللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ، وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنْ اَللّٰهُ
بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ مَلِكًا ، قَالُوْا اَنۡى يَكُوْنُ لَهٗ الْمَلِكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اٰحِقُّ
بِالْمَلِكِ مِنْهُ ، وَلَمْ يُوْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ
بَسۜطَةً فِى الْعِلْمِ وَ الْجِسْمِ وَاَللّٰهُ يُوْتِى مَلِكًا مِّنۡ يَّشَآءُ وَاَللّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ . و
قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مَلِكِهِ اَنْ يَّاتِيَكُمُ التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنۡ رَّبِّكُمْ و

بقیة مما ترك ال موسى و ال هارون تحمله الملائكة ان في ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين . فلما فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من اغترف غرفة بيده ، فشربوا منه الا قليلا منهم ، فلما جاوزه هو والذين امنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت و جنوده ، قال الذين يظنون انهم ملائكة الله كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله و الله مع الصابرين ، ولما برزوا لجالوت و جنوده قالوا ربنا افرغ علينا صبرا وثبت اقدامنا و انصرنا على القوم الكافرين ، فهزموهم باذن الله و قتل داود جالوت و اتاه الله الملك و الحكمة و علمه مما يشاء ، و لولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض ولكن الله ذو فضل على العالمين (١)

زۆرىنه‌ى ئەهلى تەفسىر دەلێن : ئەو پيغه‌مبه‌رى قەومەى كە باس كراوە لەم ئايەتەتەدا (شمويل) ، ووتراوە : (شمعون) ، وە دەلێن : هەردووکیان يەك كەسەن ، وە ووتراوە : (يوشع) ، بەلام ئەمەيان زۆر دوورە لە راستى يەو بەو بەلگەيەى كە (امام ابو جعفر بن جرير) باسى كردووە لە (تارىخە) ، كە ، دەلێت : نىوانى مردنى (يوشع) لەگەڵ ناردنى (شمويل) چوارسەد و شەست سالە (٤٦٠) ...والله تعالى اعلم .

نه وهی لیژده دا مه به سته نه وهیه که نه م قه و مه پاش نه وهی جهنگ
له ناوی بردون و فه و قانوونی و دوژمنان زال بوون به سهریاندا ،
داوایان کرد له پیغه مبه ره که یان که سهرکرده یه کیان بو ده ست
نیشان بکات بیته پیشه وای جهنگیان تا له دوا ی نه م
پیشه وایه یانه وه جهنگ بکه ن و توله ی خو یان بکه نه وه ، نه ویش
پی ی ووتن (هل عسیتم ان کتب علیکم القتال الا تقاتلوا ، قالوا وما
لنا الا نقاتل فی سبیل الله) واته : چ شتیک ده بیته پرئگر تا
کوشتر نه که ین (وقد اخرجنا من دیارنا و ابناننا) وه ده یان ووت :
نیمه جهنگمان له گه ل کراوه و لیمان کوژراوه ، بویه پاست
نه وهیه بجهنگین و پاریزگاری له نه وه کانمان بکه ین و نه و
منالانه مان پزگار بکه ین که بی ده سه لات ما ونه ته وه له ژیر
ده ستی دوژمناندا .

خوای گه وړه ده فهرمیت (فلما کتب علیهم القتال تولوا الا قلیلا منهم
، و الله علیم بالظالمین) کاتیک مؤله ت و له سهریان نووسرا جهنگ
کردن زوړیان پشتیان تی کرد و خوای گه وړه ش زانایه به
سته مکاران ، وه هه وړه ها له شوینی په پړانه وهی پووباره که ش
باس کراوه که که میکیان نه بیت په ریونه ته وه له گه لیدا .

(وقال لهم نبیهم ان الله قد بعث لکم طالوت ملکاً) (الثعلبی)
ده لیت : نه وه (طالوت) ی کوپی (قیس) کوپی (الفیل) کوپی

(حارو) کوږی (تحورت) کوږی (افیح) کوږی (انیس) کوږی
(بنیامین) کوږی (یعقوب) کوږی (اسحاق) کوږی پيغه مېر
(ابراهیم) ه عليه السلام

(عکرمه) و (السدی) و وتویانه : ناو گيږېووه ! وه (وهب بن
منبه) و وتویه تی : (دباغاً) پیسته پاکه رېووه ، وه جگه له مانه ش
شتی تر و تراوه والله تعالی اعلم .

له بهر نه مه ش بوو دهیان ووت : (قالوا انی یكون له الملك علينا
ونحن احق بالملك منه ولم يؤت سعة من المال) واته چوڼ ده بیت بیت
به ده سته لات دار به سهر مانه وه کاتیک نیمه له پینش تر و هه قتر
وايه بو نیمه بیت نه وه ده سته لات وه نه وه سهر وه تی زوری نی یه ،
وه نه وه شیان ده ووت کهوا (سبط لاوی) پيغه مېر ایه تی تیا بووه
و مولک و ده سته لاتیش له (سبط یهوذا) دا بووه ن وه نه میښ له
نه وه ی (بنیامین) ه و جیاوازه و ده ستیان کرد به قسه پی ووتنی
له ده سته لات کیدا به سهر یاندا و وتیان : هه ق وایه بو نیمه بیت و
نیمه له پیشتړین بو ده سته لات و هروها نه وه شیان ووت کهوا
کا بر ایه کی کهم ده رame ته وچوڼ ده بی بکړیته ده سته لات دار

ووتی : (قال ان الله اصطفاه عليكم وزاده بسطة في العلم
والجسم) و تراوه : خوای گوره وه حی کرد بو (شموييل) ه که
دریژی نه وه که سه له ناستی دریژی نه وه عه صایه یه وه نه گهر هاته

لات نه وسهر دمه دهگوریت له به زیوی و نه وه کهسه ده بیته
 دهسه لات دار ، پاشان هه موویان دهرچوون و خویمان ده پیوا به و
 داره و کهسیان به ناستی دریژی داره که نه ده بوون جگه له
 (طالبوت) نه بیته ، دواي نه وهی که چوه لای (شمویل) کردی
 به دهسه لات دار و پاشا به سهر (بنی اسرائیل) ه وه و پیی ووتن
 : (ان الله اصطفاه عليكم وزاده بسطة في العلم والجسم) ووتراوه :
 له باره ی جهنگه وه لیزان بووه ، وه ووتراوه به لکو له باره ی
 لاشه شه وه به (مطلق) ی (و الجسم) ووتراوه : دریژی ، وه ووتراوه
 : له جوانی دا ، وه دیاری به لگه کان نه وه یه که له هه موویان
 جواتر و زانادر بووه پاش پیغه مبه روکه یان علیه السلام (والله
 یؤتی ملکه مکه من یشائی) فله الحكم وله الامر والله سمیع علیم .^(۱)
 (وقال لهم نبیهم ان آیه مولکه ای یاتیکم التابوت فیہ سکینة من ربکم
 وبقیة مما ترک آل موسی وال هارون تحملہ الملائکة ، ان فی ذلک لآیة
 لکم ان کنتم مؤمنین) نه مهش بیه کیك بوو له و به ره که تانه ی نه و
 پیاو ه چاکه کرا به پاشایان ، که بویمان بگه ریته وه وه نه و تابوته ی
 له دهستیان سه نرابوو له کاتی جهنگدا ، دوژمنانیان به وه له ناوی
 بردو بوون ، به هوئی نه مه وه سه ره که وتنیان به ده ست دهینا به سهر
 دوژمنه کانیاندا (فیہ سکینة من ربکم) ووتراوه : تاسیکی

^(۱) نایه ت نه یه به لکو روته ی (ابن کثیر) ه

نالتونى تيا دا بووه كه سىنگى پيغه مېرانى تيا شوړاوه ،
 وه و تراوه (السكينة) وهك بايه كى توندى پوشتوو وايه ،
 وه و تراوه : شيوه ي په سمه كى وهك پشيله يهك و ابووه له كاتى
 جهنگدا دهنگى لى بهاتايه بهنى ئيسرائيل يه قينيان ده بوو به
 سهر كه وتن ، (وبقيّة معا ترك ال موسى وال هارون) و تراوه :
 (كان فيه رضاء اللواحي وشء من المن الذي كان نزل عيهم بالتيه)
 واته : (هه ندئ پاشماوه ي نهو له و حانه ي تيا بووه كه خوى
 كه وړه ناموزگارى پيغمويى كردنى نهو كاته بو موسى كرد بوو
 لهو له و حانه دا ، له گه ل هه نديك له جوړه گه زو لهو كاته دا دابه زى
 بويان له ناوچه ي (التيه) .

(تحمله الملائكة) واته : مه لانيكه ته كان بوتانى نه مينن هه ليان
 گرتووه وه ئيوه ش نهو به چاوى خوتان نه بينن بو نمونه و
 په ندى خوى گه وړه به سهرتانه وه بيت وه حوجه يهك بيت له سهر
 راستى نهو ي پيتان ده ليم وهت هه روه ها له سهر راستى ده ست
 نيشان كردنى نهو پياوه به ده سه لاتدار به سهرتانه وه بو يه
 له دواييدا ده ليم (ان في ذلك لآية لكم ان كنتم مؤمنين)

و تراوه : كاتيك ستم كاران زال بوون و جهنگيان برده وه و
 ده ستيان گرت به سهر نهو تابوته دا كه زور مبارهك بوو چونكه
 سه كينه هه ندئ شتى ترى تيا دا بوو كه پاشماوه ي مبارهك بوو

، ووتراره : ههروهه (تورات) تياردا بووه ، پاشان كه كهوته دهستيان خستيانه ژيئر بتيك لهو بتانهى دهيان په رست له خاكي خوياندا دواى نه وهى كه به يانيان كردوه ، تابوته كه له سهر سهرى بته كه دا بوو نه وانيش خستيانه وه ژيئر بته كه پاشان پوژى دووهم به هه مان شيوه تابوته كه خرابوويه وه سهر بته كه و نه وانيش خستيانه وه ژيئر بته كه يانه وه ، دواى نه وه پوژى سى هم به هه مان شيوه و نه م پووداوه هر دووباره ده بوويه وه بويه به وه يان زانى كه وا نه مه فهرمانيكه و ويستى خواى گه ورهيه بويه له شاره كهى خويان برديانه دهره وه و له گونديك له گونده كانى خوياندا يان نا و پاشان توشى دهرديك بوون له ملياندا كه نه مهش هر بهر دهوام بوو كردنيانه سهروو چهرخى يه ك و به دوو مانگاوه په وان هيان كرده وه ، وه وتراره : مه لانيكه ته كان لسى يان ده خوږين تاوه كو گه يشتن به ده سستى كومه ليك له بنى ئيسرائيل كه سه يريان ده كرد وهك چوڼ پيغه مېهره كه يان پى ي راگه يانندن ، به لام خواى گه وره زانايه كه چوڼ مه لانيكه ته كان هينا يانه وه ، وه ظاهرى نايه ته كه و تنى گه يشتنى نه وه يه كه مه لانيكه ته كان هليان گرتبوو خويان ، والله اعلم گر چى نه وهى يه كه ميان زور بهى موفه سرين گيړاويانه ته وه .

(فلما فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من اغترف غرفة بيده) ابن عباس و زوريه ی موفه سرین ده ئین : ئه و پووباره پووباری (ئه رده ن) بووه ، وه یه کیک له فهرمانه کانی طالوت بـو سهر بازه کانی ئه م پووباره بوو که ئه ویش فهرمانی پیغه مبه ره که یان بووه و به فهرمانی خوای گه وره تاتاقی یان بکاتوه فهرمانه که ش ئه وه یه که مهر که س له م ئاوه بخواته وه له که لماندا نایه ت بو ئه و جه نگه ، وه که س شوینی ناکه ویت ، جگه له و که سانه ی که نایخونه وه یان که سیك له مشتیدانادا چیش ده که ن .

خوای گه وره ده فهرمونت : (فشربوا منه الا قليلاً منهم) (السدی) ده ئیت : (جهنگاوهره کان) (۸۰,۰۰۰) هه زار که س بوون ، به لام (۷۶,۰۰۰) یان له پووباره که یان خوارده وه وه پاشان (۴۰۰۰) که سیان لی مایه وه .

وقد روى البخارى في صحيحه من حديث اسراىل وزهير والثوري ، عن ابى اسحاق ، عن البراء بن عازب قال : (ئيمى هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ گفتوگومان ده کرد له باره ی ژماره ی ئه و که سانه ی به شداری (بدر) یان کردبوو که ژماره یان وه ک ژماره ی ئه و که سانه بوون له گه ل (طالوت) دا له پووباره که په رینه وه ،

خوای گه‌وره ده‌فرمویّت (فلما جاوزهُ هو والذین آمنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده) واته :خوْیان به بن هیّزو کهم زانی وه‌ه‌روه‌ها نه‌وه‌شیان پاگه‌یاند که توانایی به‌رگری و پووبه‌پووبونه‌وی دوزمنه‌کانیان نی‌یه ، به‌و ناسته‌ی که‌نه‌مان که‌من وه دوزمنه‌کانیان زوْرن . (قال الذین یظنون: انهم ملاقوا الله کم من فنة قليلة غلبت فنة كثيرة باذن الله والله مع الصابرين) واته : (جنگیری کردن و نازایه‌تی و شوْبه‌سواری و 'ه‌لی باوه‌پو وه‌نارام گر دهن له‌سهر ناخوْشی و نازارو نه‌شکه‌'جه •

(ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا ربنا افرغ علينا صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين) داوایان کرد له خوای گهوره که نارام گری و خو را گریان پی به خشئی، واته خوای گهوره دایان بیوشیت به نارام گری و له سهره و دیان دایب زینیت تا دلّه کانیان جی گیر بیت و له پارای بکهوینت، وه کانیان جی گیر بکات له کاتی جهنگ دا، داوایان کرد که خو را گری ناردوه

ودره وه یان پی به خشیت وه سهرکه وتنیان بۆ بیت به سهر
 دوژمنه کانیاندا ، (نهوانی باوه پناهیئن به خوا و نایه ته کانی)
 خوی گه وره پارانه وه که یانی وهرگرت و سهرکه وتنی پی به خشین
 بۆیه خوی گه وره ده فرمویت ﴿ فلهزموهم باذن الله ﴾ به میز و
 ویستی خوی پهروه دگار نهك به کوششی خویان ، وه به میزو
 سهرکه وتنی خوی گه وره نهك به میزو به ژماره ی خویان ، که له
 کاتیکدا دوژمه کانیان له وپه پی ته وای ژماره دا بوون ، وه کو
 خوی گه وره ده فرمویت ﴿ ولقد نصرکم الله ببدر وانتم اذلة ،
 فاتقوا الله لعلکم تشکرون ﴾ ^(۱)

خوی گه وره ده فرمویت ﴿ وقتل داود جالوت واتاه الله الملك
 والحكمة وعلمه مما يشاء ﴾ نه نایه ته به لگه یه له سهر نازیته ی
 (داود) کوشتنیکی زور سهر شوپ کردن کوشتویه تی ، و
 سهر بازه کانی پی هل هاتن کردوه ، وه هیچ شتیك له وه خوش
 تر نی یه که له جهنگدا پاشاکه بکوژریت و به هوی وه ده سته که وتی
 زور ببیت و نازیان و پالنه وانان به دیلی بگیریئن ، ووشه ی
 پهروه دگار بدریت به سهر بت و دارو ده سته که ی دا و هق و
 چاکه خوازی دهر بکه ویت و بالا ده ست بیت .

(السدی) گڼپړاویه ته وه : که (داود) بچوکترینی کورې باوکی بووه ، که (۱۳) کورې بوون ، (داود) له کاتی جهنگدا گوئی له (طالوت) بوو سهریازه کانی هان ددها بڼ کوشتنی (جالوت) و دهیووت : هر که س جالوت بکوژیت کچه که می دده می و هاو به شی ده که له دهسته لاکه مدا ، (داود) له سهر نامیری بهرد هاویشتن بوو که شاره زای په کی ته وای هه بوو تیایدا ، کاتیک که به پړوه بون ، بڼ جهنگه که له گه ل بنی نیسرا نیل دا گوئی له بهردیک بوو بانگی لی کردووه ووتی بمبه له گه ل خوتاد به من (جالوت) ده کوژیت ، نه ویش نه و بهرده ی هه ل گرت و پاشان بهردیکی تر به هه مان شپوه بهردی سې هه میش به هه مان شپوه ، پاشان کاتیک هه ردو سوپاکه به یه که گه یشتن (جالوت) هاته ده ری و بانگی کردو (داود) چوو ده ری بڼ به لام (جالوت) پی ی ووت : بگه پړوهه پیم ناخو شه کوشتنی تو ، نه ویش ووتی : به لام من حه ز به کوشتنی تو ده که م ، پاشان هه رسن بهرده که ی خسته ناو نامیری برد هاویشتنه که وه و پووی کرده (جالوت) و بهرده کان هه رسن کیان بونه یه که بهردی سهخت ، پاشان بهرده که ی هاویشتن و دای به سهر (جالوت) داو کردی به دوو به شه وه سهری ، وه دوا ی دا (طالوت) به لینه که ی بڼ برده سهر و کچه که ی خو ی پی داو له دهسته لاته که ی هاو به شی کردو (داود) بویه

پياو ښى ناودارو خوشه ويست له ناو بنى اسرائيل داو تاراده يه ك
خوشيان ده ويست له (طالوت) زياتر ، باس كراوه كه (طالوت)
حه سووډى پى ده برد تاواى لى هات چهند جار ده يو ويست
بيكوژى به لام ده سستى پى نه ده گه يشت ، زانا كانيان پى گرى
نهم كاره يان له (طالوت) ده كرد تاواى لى هات (طالوت) كه و ته
كوشتنى زاناكان به ناستيك زور كه م له زاناكان به زيندوى
مانه وه پاش نهمه (طالوت) په شيمان بووه وه و ته وبه ي كرد و
وازي له و خراپه كارى به هينا و زور ده گريا و ده چوه : ز گوږستان
نه وه نده ده گريا تا زهوى يه كه ي ته پ ده كرد ، پوژيك بانگ كرا له
گوږستان : نه ي طالوت .. نيمه ت كوشت كه زيندو بووين وه
نازارمان ده ده يت كه مردووشين ، له مه وه گريانه كه ي زيادى
كردو و دلى زياتر به پهروش و تنگ تر بوو ، پاشان ده گه را
پرسيارى زانايه كي ده كرد تا پرسيارى لى بكات كه ته وبه ي
وړده گيريتى و قبول ده بيت ؟ پى يان ووت : جا تو زانات
هينشووه به زيندوى ؟ اتاوه كو نافرته تيكى خواپه رستيان پى
نيشان داو ده سستى گرت و له گهل خويدا بردى بو گوږستانه كه و
بو لاي گوږى (يوشع) عليه اسلام ، ده لىن : نافرته كه پاراپه وه
له خواى گوره تاوه كو (يوشع) هه ستايه وه له گوږه كهيدا ، وتى
: قيامه ت هاتووه ؟ نافرته كه ووتى : نه خير ، به لام نهمه

(طالوت) و پرسپارت لی دهکات ئایا تهوبه ی بۆ هیه ؟ نهویش ووتی : به ئی دهست بهرداری پاشایه تی ببیت و بپروات بجه نگیئت له پیناوی پهروه ردگارد ا تاوه کو ده کوژدیت ، پاشان (طالوت) ده رچوو بۆ جیهاد کردن تاوه کو کوژا به مردووی گه پرایه وه .

دهسته لاته که ی بۆ (داود) به جی هیشت و خوی و (۱۲) کوپی ده رچوون بۆ کوشتار کردن له پیناوی خوادا تاوه کو کوژا ، ده لئین : نه وه یه که خوای گه وره ده فهرمویت ﴿ واتاه الله الملك والحكمة وعلمه مما يشاء ﴾ به م شیوه یه (ابن جریر) له (تاریخه) گنپراویه ته وه له پینگای (السدی ، باسناده) ، به لام له هه ندئ شتی دا تی پوانین (وانه بوون) هیه .. والله تعالی اعلم .

وه محمد بن اسحاق) ده لئیت : نهو پیغه مبه ره ی نیرا هه والی دا به (طالوت) که تهوبه ی لی وهرده گیریت ، نهو پیغه مبه ره ش (الیسع اخلوب) بوو ، وه ههروه ها (ابن جریر) گنپراویه ته وه ، وه (الثعلبی) باسی کردوه که هینانی بۆ لای گوپی (شمویل) و سه رزه نشتی کردوه ، له زه وی یه وه کردوه یه تی ، نه مه یان (انسب) تره . وه له وه ده چیت له خه ودا بویت که هه ستابیت ته وه له ناو گوژه که ی ۱. نه که به راستی هه ستابیت ته وه به زیندووی ، که نه مه ش موعجزه یه کی پیغه مبه رایه تی یه وه نهو ئافره ته پیغه مبه ر نه بوو .. والله تعالی اعلم ، (ابن جریر) ده لئیت : نه هلی

ژيان و به سهرهاتي پيغه مېرهان ﴿ حزقييل ، اليسع ، شمویل ﴾ [۲۷]

تهورات بانگه شهي نه وه دهكڼ كه ماوهي پاشايه تي (طالوت)
تاوه كو كوشتني خوږي له گڼ كورپه كانيدا (۴۰) سال بووه ..
والله تعالى اعلم *

په ندو ناموژگاري

په ندی به سهرهاتي (حزقييل) عليه السلام :

له به سهرهاتي نه م پيغه مېرهو قه ومه كه ي په ندی گه وړه ي تيا دايه
بو نه و كه سانه ي دلّه كانيان هر دم كراويه بو په ندو ناموژگاري
نه و كه سانه ي خواي گه وړه به فضل و پر حمي خوږي هيدا يه تي
داون بو پړنگه ي باوه پړ پړنگاي به خته وهری ، قه ومه كه ي (حزقييل)
خواي گه وړه دهر ديكی كوشنده ي تيا دا بلاو كړد بونه وه جاله
به موی گونا هيان بوييت يان له بهر هر شتيكي ترييت ، نه م
قه ومه دياره باوه پريان به وه لاواز بووه كه نه گهر خواي گه وړه
نه سيبييت له چاره هر ده بيت بيت . وایان دهراني نه گهر
له و دي په هل بين نيتر كو تا يي نايه ت به ژيانيان ، نامرن به لام
كاتيك دهر چوون په كه م جار پاشان هاتنه وه دواي نه وه نه و
كو مه له كه م شهي كه ما بونه وه نه و انيشيان هينا يه ناستي بو
چوونه كه ي خويان بويه ووتيان گهر نه م طاعونه كه هاتره ناو
كونده كه نيمه ش هل دين بويه بروا خوشكاني باوه پدار چاو
لي كردن دهر ديكی سامنا كه به تا يبه ت به بي زانياري بي چاو

پژشني وه به داخه وه زوریکمان نیستا له موسلمانان توشي نه م
 درده بوین وه هندیکنان چاولی کردنی کومه له گومراکان
 دهکون و قهوانی به تاله خانی نهوان لی دده نه وه ووشو
 زاراو هی جوړی نهوان ده لینه وه نه مه ئاینی خوای گه وره یه و
 شتیکی تازه نی یه وه شتیکی نه ونده ه لوه شاو لاوازی یه
 تاوه کو بو چونمان وا بیټ که نه گهر ناوانه کین و ناوانه بین که س
 موسلمان نابیت یان ده لین ئاین شیرین ده کین لایان ، باشه ئایا
 ناین تاله ؟ ئاین هووکهش و ناوه وه ی داپزاوه تا بویه بکریټ ؟
 پاش نه وه بو جاری دووهم طاعونه که بلاوبویه وه و هموان
 لدهست قهدهری خوای گه وره هل هاتن نه یان ده زانی ﴿ اینما
 تكونوا یلیریکنم الموت ولو کنتم فی بروج مشیده ﴾ پاشان که شتنه نه و
 شوینه به لام نه یان زانی که وا خویمان به پیی خویمان پریان کرد بو
 نه و شوینه ی رژیان تیایدا ته واو ده بیټ ، خوای گه وره
 فرموی بمرن دهست به جی مردن چونکه نه و پوځ و لاشه یه
 په روه دگار خوای خاوه نی یه تی و زیان سود بو نه و لاشه یه هر
 په روه دگار پیی ده به خشیت ، لای ده بات له سهری . نه مهش
 په ندیکه بو نیمه ی باوه پدار که خوای گه روه هموو شته کانی له

(لو الم محفوظ) دا نویسه وه ده‌فرمویت ﴿ الم تعلم ان الله يعلم ما في السموات والارض ان ذلك في كتاب ان ذلك على الله يسير ﴾ ^(۱) وه هه‌روه‌ها فی صحیح مسلم ، عن عبدالله بن عمرو بن عاصی رضی الله عنهما قال . قال رسول الله ﷺ ﴿ كتب الله مقادیر خلایق قبل ان یخلق السموات والارض بخمسين الف سنة ﴾ ^(۱) وه هه‌ر سونه‌تیکی پیغه‌مبه‌ری خواجه که‌کاتیک شتیک هوو نه‌دات نه‌لین (نه‌گه‌ر وامن بکر دایه وانه‌ده‌بوو) به‌لکو ده‌بیئت بلین (قدر الله وما شاء فعل) نومه ووته‌ی پرواداره .

پاشان په‌ندیکی گه‌وره و به‌لگه‌یه‌کی تری نه‌ویه تایدایه که خوای گه‌وره مروّف ده‌مرینیت و توانانی زیندوو کردنه‌وه‌شی هه‌یه و زور ناسانه لای خوای گه‌وره هه‌ر نه‌وه‌نده خوای گه‌وره فرمانی کرد که بمن مردن و وه فرمانی کرد که زیندوو ببنه‌وه زیندوو بوونه‌وه ، وه خوای گه‌وره له‌به‌ر چاوی هه‌ندیکی پیغه‌مبه‌ردا مروّفی مردووی زیندوو کردوته‌وه یان گیانی له‌به‌رانی تر که‌له‌م به‌سهره‌ته‌دایه یه‌کیکیانه‌وه هه‌روه‌ها به‌سهره‌اتی (ابراهیم) که بالنده‌کانی پارچه پارچه کردوو هه‌ریه‌که له‌سه‌ر کویریک داینان و پاشان خوای گه‌وره زیندوویی

^(۱) الحج : ۱۷۰ .

^(۱) رواه مسلم ، کتاب القدر ، ذکر حجاج آدم و موسی علیهما السلام

ژیان و به سهرهاتی پیغه مبه‌ران ﴿ حزقیل ، الیسع ، شمویل ﴾ ۳۰

کردنه وه ، یان به سهرهاتی (عیسا) علیه السلام که مردووی
زیندوو کردو ته وه ، به فهرمانی خوای پهره‌ردگار *

پاشان په‌ندیکی ترو سونه‌تیکی تر نه وه یه که هردهم بیر له
دروست کراوه‌کانی خوای گه‌وره بکه‌ینه وه له و شوینه‌وارو
پاشمارو و قه‌ومه‌کانی ترو به سهره‌هاته‌کانیان بیر بکه‌ینه وه و
په‌ندی لئ وهر بگرین ، (حزقیل) وه که وه رو باورداریکي
پاسته‌قینه و پیغه مبه‌ران ئه‌ی پوانیه پاشمارو قه‌ومه‌که و
نیسه‌که‌کانیان وه زور پئی خوش بوو که خوای گه‌وره له‌بر
چاوی خویدا زیندوویان بکاته وه ، وه نه‌وش فه‌ذل و په‌حمیکی
خوای گه‌وره یه بو (حزقیل) علیه السلام که هموایانی بانگ کرد
به فهرمانی خوای پهره‌ردگار و زیندوو بوونه وه ،

خوای پهره‌ردگار ده فهرمویت ﴿ قل سیروا فی الارض فانظروا کیف
کان عاقیبة الذین کانوا من قبلکم ﴾ وه هردها ﴿ اعظکم بواحدة ان
تقوموا الله مثنی وفرادا ثم تفکروا ﴾ وه ئایه‌تی پیروز زوره له‌م
باره یه وه *

په‌ندی به سهرهاتی

(الیسع) علیه السلام

هردها له خویندنه‌وه‌ی کورتی به سهرهاتی (الیسع) علیه
السلام نه‌ومان بو درده‌که ویت که له سهرده‌میکی سته‌م و لادان و

تاوان کردن‌دا هاتووه وه خه‌لکی چاوپۆشن کردوه به‌زانپاری ناین ، وه خۆشی زۆر په‌یوه‌ست بووه به خواپهرستی و فرمان کردن به‌چاکه و پئی گری کردن له خراپه و وه هه‌روه‌ها ده‌ست به‌رداری شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی خوای گه‌وره نه‌بووه ، وه‌کو هه‌موو پیغه‌مران نه‌رکی سه‌رشانی خۆیی نه‌نجام داوه .

ئێمه‌ی به‌ڕوادار هه‌رده‌م ده‌بیئت بئی ئاگانه‌بین له‌شه‌ریعتی په‌روه‌ردگار وه ده‌بیئت په‌یوه‌ست بین پئی‌یه‌وه و له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کارانیش نه‌ترسین چونکه خوای گه‌وره پۆزی ده‌رو ژیان و مردنی دروست کراوه‌کانی به‌ده‌سته وه نه‌گه‌ر هه‌موو سه‌ره‌زه‌وی کو‌یبه‌نه‌وه له‌ دژت ناتوانن زیانت پئی بگه‌یه‌نن . مه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بیئت که په‌روه‌ردگار له‌ چاره‌ی نویسیبیئت ، وه کۆمه‌ک و سه‌رکه‌وتن هه‌رلای په‌روه‌ردگاره‌و هه‌موو کاروباره‌کانی تر .. باشه گه‌ر ئێمه ئه‌وه بیروباوه‌رمانه ئیتر بۆ ده‌بیئت ئاسان کارێ بکه‌ین له‌ حه‌رام کراوه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار (والعیاذ بالله) یان بۆ ده‌بیئت بچینه سه‌ر کورسی و له‌ پال بئی باوه‌رماندا قسه‌ی ئه‌وان بکه‌ین یان بۆ ده‌بیئت هاویری خۆمان ده‌ربهرین بۆیان ؟ ئه‌ی نازاندن دۆستایه‌تی و دۆژمنایه‌تی له‌ پێناوی خوای گه‌وره‌دا به‌شیکه‌ وه‌ک هه‌موو به‌شه‌کانی تری بیروباوه‌ر؟ یان یان یان

ته‌نھا له‌بەر نه‌وه‌ی خه‌لکی پیمان نه‌لین (دڕوون) و (شینت) و
(توندپه‌و) و (کۆنه‌په‌رست) باشه وه‌لامتان چی‌یه بۆ نه‌و
ووشه ناشیرینه‌یه‌ی که به پیغه‌مبه‌ریان ده‌ورت ؟ نایا ئیوه
به‌پرز ترو نازیز ترو نرخ دارن له پیغه‌مبه‌ری خوا : بێ گومان به
خۆلی ژێر پێ‌ی نابن نه‌ک خۆی ، بۆیه براو خوشکانی باوه‌پدار
نه‌و که‌سانه‌ی به‌پراستی ده‌ستیان گرتووه به‌قورئان و سوننه‌ته‌وه
، قۆلی باوه‌پێ بۆ هه‌لمالان بۆ چاکه‌خوازی و بلاو‌کردنه‌وه‌ی نه‌م
نایینه‌ پیرۆزه و نه‌فس و مال و که‌ستان به‌پارێژن له‌و ناگه‌ری
ناماده‌ کراوه بۆ بێ باوه‌په‌و سته‌م کاران ، کێ بێ له‌وه‌ سته‌م کار
تر بێت که هاوبه‌ش بۆ خوا به‌پیار ده‌دات و کێ بێت له‌وه
سته‌م‌کار تر بێت که هه‌ول ده‌دات ناین ته‌شه‌نه‌ ناکات ، له‌نه‌فس
و که‌س و مالیاندا چی‌یه‌جێ‌ی ناکات ؟

بۆیه براو خوشکانی باوه‌پدار نامۆژگاری خۆم و ئیوه‌ش ده‌که‌م
به‌په‌یوه‌ست بوونی پاسته‌قینه‌وه‌ به‌قورئان و فهرمووده
پیرۆزه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خواوه با هه‌موو سه‌ره‌زه‌یه‌ش لێتان زویر
بێت ، نه‌مه ته‌نھا پێ‌ی چاره‌سه‌ر کردنه‌ بۆمان . بۆنه‌و ده‌رده‌ی
که‌ بلاویۆته‌وه‌ تیا‌ماندا وه‌خوا‌ی گه‌روه ده‌فه‌رمووت ﴿ اطیعوا الله
ورسوله ﴾ وه‌ هه‌روه‌ها باوه‌پمان ته‌واو نابیت تاره‌کو پیغه‌مبه‌ر
ﷺ نه‌که‌ین به‌حه‌که‌م تاکاریش نه‌که‌ین به‌وه‌ی هیناوی‌یه‌تی

له پوره دگار هوه پزگار مان نابيت و سهره فران نابين (فلا وريک لا
يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدون في انفسهم حرجا
مما قضيت ويسلموا تسليماً)

په ندی به سهرهاتى پيغه مېر (شمويل) عليه السلام :

له به سهرهاتى پيغه مېر (شمويل) عليه السلام دا په ندو
ناموژگارى زور به پيژى تى دايه سهره تا بردنى بولای
ما موستايه کى خوا په رست تا وه کو پي چاکه خوازی و
په رستنى خواى گه وړه ببیته شتى کى چه سپاو له ناخى دا
نه مه ش چاکى دايکى بوو که نافره تى کى له خواترس بووه ، بويه
خوشکانى باوه پردار بهم شيويه ده بى ته به ته نگ په روره دره کردن
و گه وړه کردنى بوله کانيانه وه بن نهک هر به مندالى پوښاکى
ناشعرى و فيزى ووتى نابهجى بکريت وهک له م پوژگار دى
خوماناد گهر منداله که ت پوښاکى کى شعرى بپوشيت خه لکى
ده لى (کهى وهختى نه ميه تى) نهى باشه وهختى پوښاک و
دياردهى گا ورو جوله که يه تى ؟ نه و هيان خواى گه وړه لى پازى
نیه و نه مه شيان پوښاکى خوا په رستان و دا وین پاکانه
، هه روه ها په ندى کى تر که نه و هيه هر قومى که ده ست بده نه
خرابه کارى خواى گه وړه چى سهره برزى و غيرت و بنه ماى
چاک هيه لى يانى ده سه نيته وه ، وهک بنى اسرائيل که ده ستیان

به خرابه‌کاری کرد خوای گه‌وره تابوته‌کی له‌ده‌ست کردنه‌وه که
خیرو به‌ره‌ک‌تی زوری تیادا بوو بویان پاشان تانه‌گه‌پانه‌وه و
خویان چاک نه‌کرد و هه‌ولیان نه‌دا ده‌ستیان نه‌که‌وته‌وه .

هه‌روه‌ها داواکردنی جیهاد کردن له خوای گه‌وره که کاتیک
مۆله‌تی دا پئی‌یان و که‌سیکی چاکی کرد به‌سه‌رۆکاریان پشتیان
له‌و داوایه کرد و بوونه سته‌مکار ، نه‌مه‌ش له‌ناو نیمه‌دا ره‌نگی
ته‌واوی داوه‌ته‌وه نه‌وه‌ی گرنگ نه‌بیت نه‌مړۆ لای زۆربه‌ی
موسلمانان هه‌ول نه‌داو تی کۆشانه بو گه‌پانه‌وه‌ی حوکمی
په‌روه‌دگار ، نه‌مه‌ش چاره‌سه‌ریکی ته‌واوی کیشه‌که‌مانه
که‌نه‌ویش جیهاد کردنه پیغمبر ﷺ ده‌فرمویت ﴿ لا یفجؤا منه
الا من عرف دین الله ، فجاهد علیه بقلبه ولسانه ﴾ وه هه‌روه‌ها
خوای گه‌وره ده‌فرمویت ﴿ الا تنفروا یعذبکم عذاباً الیما ویستبدل
قوماً غیرکم ولا تضروه شیئاً والله علی کل شیء قذیر ﴾ التوبه ۳۹

پاشان تاقی کردنه‌وه‌که‌یان له‌سه‌ر پوو‌باره‌که‌وه ده‌ست‌نیشان
کراوه پیغمبره‌که‌یان فرمانی پئی کردن له‌و پوو‌باره نه‌خۆنه‌وه
چونکه له‌ناویان ده‌ره‌چن و نایان به‌ن له‌گه‌ل . زیاندا بو جیهاد
کردنه‌که ده‌لیم : جیهاد کردن و تی کۆشان ئارام گری‌یه‌کی
زۆری ده‌وینت هه‌روه‌ها په‌یه‌وه‌ست بوون به‌فرمانی خواو
پیغمبره‌که‌یه‌وه و له‌به‌ر چا‌وبوونی پاداشتر پۆژی دوا‌یه‌دا ،

و ده هروڼه مو جاده له گردنیان له گهټ پښه مېرکه ی خویاندا
له سهر ده ست نیشان گردنی (طالوت) که خویان داویان
گردبوو و به لگه ی شیاو نه بوو نه م که سه نه وه بووه ده یان ووت
بی دهرامه ته و له نه وه ی پاشایه تی نی یه و قسه یان زور ده کرد ،
نه مه ش دهر دیکه له زورماناد هیه بهرامبر نه و فرمان و پئی
گر یانه ی له نیسلامدا هیه خوی گه وره ده فهرمونت ﴿ ماگان
للمؤمن اذا قضی الله ورسوله امرأ ان یوکون لهم الخیرة من امرهم ﴾
ده بیټ باوه پردار هیچ قسه یه که نه کات له فرمان گردنی خوی
گه وره و پښه مېرکه ی دا ده بیټ بلین (سمعنا واطعنا)

ده لیم : هر که س که میټ چاوپو شن و زانیاری هه بیټ چاک
ده زانیت که نه مړو زور به ی شته کانی گاور و جوله که تیاماندا
پهنگی داوه ته وه و پښه مېر ښووتویه تی شوین نه وان
ده که ون و چاویان لی ده که ن بئ گومانیش زوری کومه له که مان
موفته لابه به م دهر ده وه ، داوا له خوی گه وره ده که ین بمان
پاریزیت له م نه خوشیانه و پاکمان بکاته وه له په فتاری جاهلی و
په فتاری گاور و جوله که خوی گه وره حشرمان بکات له گهټ
باوه پرداران و چاکه خوازان و شهیدان و پښه مېرماندا و
له قیامه تدا ببینه هاو پئی یان ، خوی گه وره له تاوانه کانمان
خوش بیټ و نیصلاحي حالمان بکات ، یارمه تی دهرمان بیټ بو

همو کاریک که پئی خوشه و پئی پازی یه وه نه م نوسراوړه ش
 بیته تې شویه ک بو پوڅی دوايي و لئ مان وهریگ بت وه به چاوی
 خومان پښکه وتنی پابوونی نیسلا می ببینین و خوی گوره و
 موسلمانان پاست بکاته وه له وه لانه ی دهیکه و له ناینه که یان
 شارمزا بکات و هموان کار به و شریعه ته بکهین (انه سمیع
 مجیب قریب) ۰

((و صلى الله وبارک على محمد وعلى آله وصحبه وسلم))

﴿ سبحانک اللهم وبحمدک أشهد ان لا اله الا انت

استغفرک وأتوب اليک ﴾

له بلاو کراوه کانی کتیبخانه‌ی (ناراک)

مافی له چاپدان و له بهر گرته وهی پارێزراوه

ژماره‌ی سپاردنی (٥٤) سالی (٢٠٠٠)

وهزاره‌تی روشنیبیری هه‌ریمی کوردستانی پێ دراوه